

ΑΡΙΣΤΟ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Εν Αθήναις καὶ Πειραιεὶ
 ἔτησίαι δραχ. 12, ἔξμησίαι δραχ. 6.
 Διὰ τὰ δημοσία καταστήματα » 20.
 Ἐν ταῖς Ἰσπανίαις,
 ἔτησίαι δραχ. 14, ἔξμησίαι δραχ. 8.
 Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ,
 ἔτησίαι δραχ. 16, ἔξμησίαι δραχ. 9.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΟΡΗΣΕΩΝ

Ἐκάστον στίχον διατίθων ἑξ. 50
 ἀκαστικῶν κατασκευῶν
 ἂν ἀποδείξει ὑποτάσσονται παρὰ
 τὸν τοῦ Παν. Π. Πηλοπόπουλου. Διὰ
 τοιαῖ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ
 ἀνδρομῆ εἶνε ὑποχρεωτικὴ· οἱ ἔν
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ.

Κυριε Συναγχα του «Αριστοφάνους».

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἐπιτη-
 τήτου ἐφημερίδος ὑμῶν ἐδημοσιεύσατε τινα
 πρὸς παραπίπτειν ἐνωπιον τοῦ Πανελληνίου
 ὁποῖός τις εἶνε ὁ Πούτσης τοῦ Πανεπιστη-
 μίου, καὶ ὅποιον πλεονεκτημὴν καὶ ὑπόληψιν
 παρέχει εἰς τὸ Πανελλήμιον τοῦτο ἐνδια-
 τημα τῶν Μουσῶν, καὶ ὅποιον δεημέσαι ἐξυ-
 τελίζει οὐ μόνον ὡς κωδωνιστῆς (κρασοκα-
 νάτας) καὶ μὴ ἔχων σωτὸς ἐκ τούτου τὰς
 φρένας, καὶ μάλιστα μετὰ μεσομβριαν, ἀλλὰ
 καὶ ὡς μὴ δυνάμενος νὰ παραδώτῃ ὡς κα-
 θηγητῆς πρὸς ὄφελος τῶν φοιτητῶν εἴτε
 ἐξ ἀμαθείας, εἴτε ἐξ οἰοβηρίας, οἰνόθυ-
 πτος κατασταθείς. Ἀλλὰ καὶ ἀνεῦ τοῦ ἀ-
 γενοῦς πάθους τούτου τῆς οἰνοφλυγίας, καὶ
 ἀνεῦ τῆς βεβαιουμένης ἀμαθείας αὐτοῦ πρὸς
 τὸ διδάξαι, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶνε ἐμπλεως
 ψυχικῶν νοσημάτων καὶ μεστὸς κακοηθείας·
 διότι ἐκτὸς τῆς τέχνης τοῦ ἀφαιρεῖν, ἣν
 ἐπαγγέλλεται ἀναιδῶς ἀφαιρέσας τὸ ἀρ-
 γυροῦν κουτάλιον τοῦ Χρησοπούλου, τὰ 30

λεπτα τοῦ Σαρπόλου καὶ τὴν σφάντιλιν
 τοῦ Μπαλάου ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὡς περὶ
 τούτου μαρτυρεῖ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἱα-
 τρὸς Μπαλάνος καὶ δημοσίως δυνατὸν νὰ
 τὸ βεβαιώσῃ, διεπράξατο σαφῶς καὶ ἀλ-
 λο ἐγκλημα, διὰ τὸ ὅπολον πιθανὸν καὶ νὰ
 καταγγελοῦν καὶ νὰ φυλακισθῇ, ὡς εὐκα-
 κίστη ὁ Βαλασόπουλος καὶ Νικολόπουλος.
 Τὸ ἐγκλημα τοῦτο ὁμοιάζει κατὰ τιμὴν τὸ
 τοῦ Βαλασοπούλου διότι καὶ τούτο περὶ χρη-
 μάτων ἐστὶ, καὶ περὶ σφετερισμοῦ αὐτῶν
 παρανόμως ἰδίου τοῦ ἱστορικοῦ. Ἡ τῶν Ὀ-
 λυμπίων ἐπιτροπὴ προσεκάλεσε τὰς Σχολὰς
 τοῦ Πανεπιστημίου εἰς ἐκάστη τούτων συν-
 τάξῃ ἐκθεσὶν περὶ τῆς προόδου καὶ τῆς κα-
 ταστάσεως τῆς ἐπιστήμης, καὶ ὥστε εἰ ἀ-
 μοιβῆν εἰς τὸν ἐργασθῆσομενον καθηγητῆν
 δραχ. 4000. Ἡ νομικὴ Σχολή, ἀθλῶν πόθεν
 ὀφειλόμενα, καὶ διατὶ ἐνεπαίξει τὴν αἴτησιν
 ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἐξε-
 λέξατο τὸν Κόκκινον ἵνα συντάξῃ τὴν ἐκ-
 θεσιν ταύτην, ἐνῶ οἱ συναδελφοὶ του καλῶς
 γινώσκουσιν ὅτι οὗτος εἶνε ὄλως ἀκατάλ-
 ηλος, διότι καὶ φυγόπονος εἶνε, καὶ ἴσως

ῥαίται γνώσεων ἱκανῶν, καὶ τὸν νοῦν οὐ
 καλῶς ἔχει διὰ τὸ πάθος του, καὶ κακοβου-
 λίας ἐμπλεως ἐστὶ· καὶ ὁμῶς ἐξελέξατο
 τοῦτο ὅπως περιφρονησῶσι τὴν τῶν Ὀλυμ-
 πίων ἐπιτροπὴν.
 Ὁ δὲ Κόκκινος χάριν τῆς ἀπολαύσεως
 τῶν γυμνῶν δραγμῶν ἀπεδέθη τὸ σημαντι-
 κὸν τοῦτο ἔργον· ἀλλ' ἀντιαὐτὸς οὗτος κα-
 ἐργαστῆ ἐπέθεσε τὴν συντάξιν εἰς τὸν ἀιτη-
 γόρον κ. Μοσχονήσιον, ὑποσχεθεὶς αὐτῷ ἀ-
 μοιβῆν 500 δραχ., ἵνα οὕτως ἀρκεθῆν ἀπα-
 τῆλως ἑτέρας 500. Οὗτος ἐργασθεὶς συνέ-
 τάξε τὴν ἐκθεσιν καὶ παρεδωκεν εἰς τὸν Κόκ-
 κινον, ὅστις, σφετερισθεὶς τὴν υποβολιμαίαν
 ταύτην ὡς ἰδίαν του, ὑπέβαλεν αὐτὴν εἰς
 τὴν ἐπι τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴν, καὶ ἀπή-
 κτισε νὰ λάβῃ τὰς 4000 δραχ. Ἐν τούτοις ὁ
 κ. Μοσχονήσιος ἀπαιτεῖ τὰς 500 δραχ. παρὰ
 τοῦ Κόκκινου ἀλλ' ὁ Κόκκινος λαβὼν εἰς
 τὸ χεῖρ τὴν ἐκθεσιν ἠρήθη τὴν ἀμοιβῆν ἀ-
 ναιδῶς, ἀσυνειδήτως καὶ βαναύσως. Ἐκ τού-
 των τῶν γεγονότων ἡ ὑπόθεσις ἐγένετο γνω-
 στῆ τῇ ἐπιτροπῇ τῶν Ὀλυμπίων, καὶ ὁ Μο-
 σχονήσιος καταφεύγει εἰς δικαστῆρα ἀναγκάσει.

ΚΗΠΟΣ

Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

Ἀποκτήσαμε μεγάλας καὶ πολλὰς ἐφημερίδες ..
 Δὲν κυτᾶτε μέσ' εἰς τοὺς δρομοὺς πῶς πετοῦν ὅσ' ἀκρίβες;
 Μὰ κοντὰ σὲ τούταις ὄλαις ἐξεφύτρωσαν καὶ νέαις
 Κωμικαῖς ἐφημερίδες καὶ σατυρικαῖς ὠραίας.
 Ἀλλὰ πῶς καλὴ ἀπ' ὄλαις εἶνε μιὰ — ὁ « Ἀσμοδαῖος »,
 Διαβολάκος μ' ἐξυπνάδα, ὠραιότατος καὶ νέος.

Σ' αὐτὸν γράφει ὁ Ροῖδης μὲ μεγάλη εὐφροσύνη,
 Ὁ Καμπούρογλου ὁ Γιάννης, Ἄγνωτος καὶ συντροφία.
 Μάλιστα ὁ κύρ Γιαννάκης ἔγραψε ἄλλοτε καὶ στίχους,
 Ὅπου τόσους, τόσους θεῖους καὶ γλυκοὺς ἐχύναγ ἤχους,
 Καὶ σατυρικὴ γλυκάδα, ὅπου δίχως νὰ τὸ χέλην
 Ἐχοιμόταν ὁ καθένας ... τόσο εἶχαν μέσα μέλι.

Ὅλοι τοῦτοι οἱ συντάκται καθὲν βράδῳ συμφωνοῦνε,
 Καὶ πηγαίνου εἰς τὴν μυρτὰ καὶ δοῦναι, καὶ γλέντουνε,
 Καὶ ἐκεῖ τὰς κατὰ τὴν νύκτα ἐπισημασθῆναι τὰς ἐφημερίδας,
 Καὶ ἀρχίζουνε νὰ λέγουσι καλαμποῦρα καὶ κωμικὰ,
 Κ' ὅ,τι ποῦν τὸ βράδι κακοὺς θεῖους καὶ τριμύσους κωμικοὺς,
 Καὶ εὐθὺς τὴν ἀλλήλην ἐρεῖ τὸν κοκκοῦν τῶν ἄστροδαῖο.
 Καὶ μαζεύουνται εἰς ἐνὰ καθήμενόν τε ἀστροδαῖον,
 Κ' ὄληνε τὴν ἐξυπνάδα κατὰ τὴν ἀδυναμί τους βάζου,
 Νὰ ἀτηρηθῶνε τὸ φύλλον, καὶ θαυμάζουσι μοναχοὶ τῶν
 Πῶς ἔμπορεῖ καὶ βγάλλει τὸς ἀστροδαῖο τὴν κεφαλὴ των.
 Κι' ἂν ποτὲ κανεὶς των κλεψίαν, εὐφραίνεται νομίζου,
 Καὶ γιὰ νέο καλαμποῦρα εἰς τὸ φύλλον τὸ καθίζου.
 Καὶ εὐθὺς ὁ « Νεολόγος », ἡ « Σπάρτα » καὶ « Ἐφημερίδα »
 Γράφουσι πῶς ὁ « Ἀσμοδαῖος » δίνει δόξα εἰς τὴν πατρίδα,
 Πῶς καμνὰ ἐφημερίδα ὅσ' αὐτὸν δὲν εἶνε ἴση,
 Καὶ δὲν εἶνε τέτοιο φύλλον οὔτε μέσα εἰς τὸ Παρίσι,
 Πῶς ἔσοδεῖ πάντα φύλλα μυριάδων μυριάδες,
 Καὶ τὸ γούστὸ του δὲν νοιώθου μοναχὰ οἱ μπουνταλάδες.

Μάζεψε τὰ μπαγάγια σου και κάντε ένα μπόγο,
 Χωρίς νὰ γάνης παράχη, χωρίς νὰ βγάλης λόγος.
 Βασίλη, Μου μαύρισε, Βασίλη, το σήκοτι,
 Καλέ τί κάθισαι καί λές; Μου μαύρισε, Βασίλη, το σήκοτι,
 Αὐτήν τὴν βῶρα θαυμαστή, Βασίλη, καί φράϊα χανά;
 Ξεύρεις τί συλλογίστηκα, Βασίλη; πῶς ἔμποροῦμε
 Μὲ εὐκολία ἀπ' ἐδῶ μεγάλη νὰ σωθοῦμε,
 Ἐάν δωροδοκῆσουμε αὐτὸν τὸν στρατιῶτη.
 Βασίλη, Καί τί λές;...
 Γιάννη, Μου μαύρισε, Βασίλη, το σήκοτι,
 Καί δὲν ἀντέχω πιά στὴ γῆ νὰ μείνω ἐδῶ πέρα
 Ἀπάνω εἰς τὰ ἄχυρα, ἔς τὴ βρῶμα καί ἔς τὴ λέρα.
 Ἄχ! δὲν ὑπάχει πιά ἐλπίς, καὶ ἐκάμαν Δικαστήριό,
 Καί συλλογίσου τί κακό θὰ πάθουμε μαρτύριο.
 Βασίλη, Αὐτὸ ποῦ συλλογίστηκα...
 Γιάννη, Λοιπὸν ὀγγήγορα νὰ βάλουμε εἰς πράξι
 Αὐτὸ ποῦ συλλογίστηκα...

Μπα! μπα! θεὸς φυλάξοι!
 Καί τί νομίζεις, Γιάννη μου;.. κι' ἂν ἀπ' ἐδῶ σωθοῦμε,
 Θὰ φύγομε ἀξένοιαστοί, θὰ ἐλευθερωθοῦμε;
 Ὡς τὸ Παλαμῆδι, δύστυχε, ἀμέσως θὰ μᾶς πᾶνε,
 Κ' ἐκεῖ δὰ θὰ μᾶς βέβουνε, ἐκεῖ θὲ νὰ μᾶς φᾶνε.
 Γιάννη,
 Εἰς ὅλα χάνεις πάντοτε, Βασίλη μου, τὸν βλάκα..
 Μόνον ὀλίγο ἐξυπνο σὲ βλέπω ἔς τὴν ἀμάχα.
 Ἀπὸ αὐτὰ ὅπου μοῦ λές τ' αὐτί μου δὲν ἰδρώνει.
 Ἢ θὲ νὰ φύγω, ἦ...
 Βασίλη,
 Σιωπῆ! καί κάποιος μᾶς σιμώνει.
 Γιάννη,
 Οὐ νὰ χαθῆς, τετράποδο; πάντα χάσος θὲ νᾶσαι,
 Καί ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴσκιό σου ἀκόμα θὰ φθάσαι;
 Βρὲ μᾶς ἐμείνανε λιανὰ ἀκόμη ἀπ' ἐκεῖνα
 Τὰ μακαρίτικα.
 Βασίλη,
 Λοιπὸν,
 Γιάννη, Λοιπὸν ἀπ' τὴν Ἀθήνα
 Νὰ φύγομε ὀγγήγορα, ἔσῃ σῆχω εὐθὺς ἀπάνω,
 Γιατί ἂν δὲν τὸ κάνης σὺ, ἐγὼ θὲ νὰ τὸ κάνω.